

Un tros de la meua vida

Jo em dic Magda, vaig néixer un 20 de setembre de 1948 a l'Hospital de Sarrià. Jo era d'un barri humil, però la meua mare va posar-se de part en una excursió que van fer a Sarrià.

A la meua primera infància vaig viure en un pis al carrer Indústria amb els meus avis, els meus pares i un dels meus tiets. Era un pis modest amb tres habitacions, cuina i menjador. No hi havia banyera ni dutxa, sols un vàter a la galeria en un petit habitacle. Recordo que em banyaven en un cubell gran de zinc. Va ser l'època més feliç de la meua vida amb la meua estimada àvia Teresa. Ella cuidava de mi perquè els meus pares treballaven: el meu pare era operador de cinema i la meua mare treballava en una fàbrica de paperines.

La meua àvia era d'Origüela però es va integrar molt bé a Catalunya després de casar-se amb el meu avi Miquel, que era de Sant Celoni. Per consegüent, a casa meua s'enraonava el català.

Tot era perfecte fins que em van portar a l'escola per primer cop. Em van matricular a l'Acadèmia Sant Pau, una escola de parla castellana com totes de l'època. La meua àvia va veure positiu que aprengüés el castellà perquè no tingués problemes en la societat establerta. Allà em vaig fer molts farts de plorar... Els meus companys se'n reien de mi perquè no els entenia, em prenien el material, no volien jugar amb mi i la professora sempre m'estava castigant. Un dia vaig demanar-li anar al lavabo i quan vaig tornar a la classe em va preguntar:

- ¿Con qué andas?

Jo em vaig quedar sobtada i no sabia què dir, aleshores em va agafar dels turmells i em va posar cap per avall dient-me:

- ¿Andas con las manos?

Vaig passar molta vergonya i tota la classe se'n reia.

A partir d'aquest fet no volia anar a l'escola, sempre deia que estava malalta, que em feia mal la panxa a l'hora de marxar. Jo mai vaig dir res a la meua àvia perquè em sentia culpable de no haver après prou. Més endavant em van canviar d'escola...